

El Ártico se derrite

Firma ahora. Pide que el Polo Norte sea declarado santuario global. greenpeace.org/el-artico-se-derrite

14 · 10 · 2017 Barcelona País Valencià Apps Botiga In English VW Paper Xarxa VW Xat Inici sessió Subscriu-te

M'agrada 157.250

Fes-te subscriptor de VilaWeb!

País **Opinió** Món Societat Cultura Economia Ciència Locals Blocs Publicacions ACN EP

Anàlisi Cartes Creuades Clocadelletra Correus dels lectors **Editorial** El que he llegit La inòpia nacional Mail Obert

Missatges directes Opinió contundent Tancs de Paper Vinyaserra

Editorial Vicent Partal

OPINIÓ > EDITORIAL

Espanya i Europa proposen una solució que no soluciona res

«Ens tornarem a trobar al carrer i la realitat tornarà a superar aquest pacte ridícul que Brussel·les es pensa que ha fet amb Madrid»

Per: **Vicent Partal** Segueix @vpartal 11.10.2017 16:23

Sense anuncis Favorit

Les coses que ahir semblaven confuses avui comencen a ser molt més clares. Com era previsible, les reaccions europea i espanyola han ajudat a veure en quin punt som. Bàsicament, es tracta d'això: Europa opta per una reforma de la constitució espanyola com a via de solució del conflicte català i Mariano Rajoy, aparentment, s'hi doblega i l'accepta però, sobretot, guanya temps. Algú, a Brussel·les, pot pensar que amb això ha trobat el desllorigador de la crisi, però tant ells com nosaltres tenim un problema: proposen una solució que no soluciona res.

Hi ha dos detalls particularment interessants. El primer és la contundència amb què avui tothom a la Unió Europea fa pinya entorn de la constitució espanyola. Però això ho diuen després d'una intervenció inaudita de Donald Tusk ahir, una hora abans de la compareixença prevista de Puigdemont, en què va situar els governs català i espanyol al mateix nivell i va demanar a Puigdemont diàleg i contenció. Mireu la diferència: arran de l'amenaça creïble de la proclamació de la independència, Europa va parlar amb un to de respecte institucional que ha abandonat immediatament després. La lliçó, doncs, cal anotar-la: només la proclamació i l'acompliment de la independència de manera unilateral fa canviar la percepció d'allò que som. O som part de la negociació o ens limitem a ser súbdits.

ÚLTIMES NOTÍCIES

22:00 Nuccio Ordine, els clàssics i la llibertat

22:00 El Priorat ja és candidat a Patrimoni Mundial de la UNESCO

22:00 La cuina de la Neus: Pastissets de pasta de full

20:50 Un eurodiputat finlandès diu que la DUI seria legítima en el cas de Catalunya

17:43 Junqueras fa costat a Puigdemont per complir el mandat de l'1 d'octubre

15:53 La Federació Sindical Mundial denuncia les mesures judicials contra l'Intersindical-CSC

15:47 Un manifest de membres del PDECat demana d'aixecar la suspensió de la declaració d'independència

El segon detall particularment interessant és el fet que la pretesa reforma de la constitució espanyola l'anuncie Sánchez i no Rajoy. Per Rajoy acceptar que ha de reformar la constitució és un tràngol després de la duresa amb què ha actuat en relació amb això durant anys. Però deixar que siga Sánchez qui l'anuncie formalment lleva tota la credibilitat al projecte. Un anunci d'aquesta dimensió, si fos cert, hauria de merèixer una declaració solemne del primer ministre.

I ací em sembla que hi ha la clau. Europa fa pressió perquè hi haja una solució que al final només consisteix en una promesa de reforma de la constitució. Rajoy ho accepta tan sols perquè no té més remei. Però fa que l'anuncie Sánchez mentre ell amenaça amb el 155.

És a dir, Rajoy aprofita la tenalla que la Unió Europea vol aplicar, la tercera via de Brussel·les que ha descrit, amb molt d'encert, Elisenda Paluzie, per a prosseguir amb el seu pla, que no és pas negociar una situació de millora de l'autogovern català sinó restringir-lo. I per tancar el cercle, d'una manera molt significativa, Sánchez deixa clar que aquesta vaporosa proposta no és incompatible amb l'activació del 155. Per tant, tindrem el 155 ara i ja veurem si mai tenim cap reforma constitucional.

L'error de tot plegat és oblidar que no hem arribat on som per res més que per l'impacte internacional de la repressió espanyola i per la capacitat de resistència dels ciutadans catalans en favor dels drets civils. Per quins set sous s'hauria mogut Europa reclamant la reforma constitucional si els nostres conciutadans no haguessen aguantat heroicament els cops de porra? L'eix que canvia les coses són els ciutadans al carrer, el factor que determina els moviments és la resistència i, per tant, el problema –ho vulguen veure o no–, el continuaran tenint sobre la taula.

Perquè Rajoy, que en això no s'enganya ningú, no tan sols vol evitar la independència sinó que vol liquidar l'autonomia i, per tant, usará la força i la violència institucional fins a l'extrem, convençut, a més, que a partir d'ara té permís de la Unió Europea per a fer tot allò que considere convenient. I, per tant, ens tornarem a trobar al carrer i la realitat tornarà a superar aquest pacte ridícul que Brussel·les es pensa que ha fet amb Madrid.

Avui hi ha una desil·lusió palpable pel que va passar ahir al parlament. I tothom es fa una pregunta lícita: s'ha equivocat el govern? Dissortadament, no tenim encara totes les claus per a saber-ho. Si més no, jo ignore si hi havia o hi ha cap mediació real sobre la taula i si això va ser determinant per a la suspensió temporal de la independència. A VilaWeb no hem aconseguit d'acreditar per mitjà de cap font que hi hagués cap mediació de veritat, però hem de reconèixer que això no vol dir necessàriament que no hi siga. Aparentment, doncs, l'única cosa que ha aconseguit el govern català és que Espanya es moga un poc i propose a Europa una reforma de la seua constitució com a solució. És molt poc, de fet és una reculada, però ho compensa el fet que tampoc no hi hagi res desactivat.

Una mediació internacional tenia sentit en canvi d'un procés de Brioni a la catalana, però no en canvi d'això que sembla que ens ofereixen. Es podia acceptar un segon referèndum impulsat des d'Europa o el reconeixement clar del dret d'autodeterminació sota qualsevol altra forma. Però no es pot acceptar de cap manera que ara ens vulguen limitar a fer de comparsa en una reforma de la constitució pensada només perquè ens quedem. Lamentablement, ja vaig avisar ahir que això no era la via eslovena i que feia de mal comparar. Però vaig admetre que podia funcionar a la manera eslovena. Tanmateix, no ha estat així.

De manera que cal aprendre'n la lliçó i prémer el botó. La independència, aquesta que ha estat proclamada però suspesa, s'ha d'activar tan bon punt Rajoy anuncie l'aplicació del 155 o tan bon punt la repressió es torne a fer visible. Sense gens de dilació. Perquè la repressió de l'estat espanyol no l'aturarà la reforma anunciada de la constitució espanyola. Al contrari: l'anunciada reforma de la constitució és l'escut per a permetre d'activar la repressió.

És possible, doncs, que el govern s'haja equivocat. És més probable encara que Europa, en compte de veure-hi generositat, hi haja vist feblesa. Però ningú no hauria d'enganyar-se: el problema polític català persisteix.

Continguts Patrocinats
 que la resposta a Rajoy sigui la

Un minut de república

Cotxes a preu de ganga

Compara ofertes de concessionaris
 aconseguix un estalvi de 4.000€

Els diners ja no importen.
 Hotels no volen que descobreixis
 aquesta curiosa web de viatges

Proclames de llibertat: Vicenç
 Altaió

VilaWeb[®]
 botiga

Samarreta
 "Perquè hi haurà un dia que no podrem més i llavors ho podrem tot"

Comprar

Persisteix perquè hi ha un govern espanyol que continua menystenint l'existència d'un problema polític gegantí. Persisteix perquè hi ha un nacionalisme espanyol que continua convençut que no hi ha res per a dialogar ni per a pactar. Però, sobretot, persisteix perquè hi ha una majoria al Parlament de Catalunya que pot començar la república catalana en el moment que ho considere convenient. I, més que res, perquè hi ha una població que el primer d'octubre va demostrar que estava disposada a fer tant com fos no pas per a reformar la constitució espanyola, sinó per a esdevenir un país lliure.

Hi ha un govern que s'ho va jugar tot el primer d'octubre i que si ara ha fallat pot rectificar. I hi ha uns passos que tots sabem que cal fer per aconseguir la independència efectiva. En tot cas, la diferència, avui, és la desil·lusió de tanta gent i la constatació que els buròcrates de Brussel·les han pres partit per Rajoy. Aquesta darrera tant se val, de manera que en realitat tot el que hi ha en joc depèn de nosaltres. Si el parlament i el govern fan allò que han de fer i recuperen la confiança de la ciutadania, tot tornarà a ser allà on era en el minut aquell en què Puigdemont va dir que proclamava la independència. És a dir, preparats, i a punt per a guanyar.

[VilaWeb no és com els altres. Fer un diari compromès i de qualitat té un cost alt i només amb el vostre suport econòmic podem continuar creixent. [Cliqueu aquí.](#)]

congrés espanyol Mariano Rajoy

73 comentaris dels subscriptors

-
- salvador pallares 12.10.2017 | 21:02
- Are per are ens interese hi molt fotre el paparot amb la Europe, però tan pronte com siguem lliures ahurem de fer un pensament si ingresem ho tenim onaltres alternatives millò.
-
- Jaume Calsapeu 12.10.2017 | 18:52
- Crec sinceramente que no hem d'esperar res, cada dia que passa deixem que l'estat espanyol organitzi la repressió a través del poder judicial, com va passar al retardar les eleccions el fins al 27-S quan havien d'haver-se celebrat el 22 de Març immediatament després del 9-N de 2014. No perdem més temps.
-
- Ramon Pamies 12.10.2017 | 17:45
- Un President Francès que sembla calcat al règim de Vichy. Una Cancellera a Alemanya que te problemes per formar govern, educada en la legalitat per sobre de tot (Alemanya Oriental Comunista) i una extrema dreta pujant, uns bancs preocupats a cobrar el deute espanyol i que no ho veuen clar. Un President Italià que no ha votat ningú, imposat per els buròcrates de Brussel·les a qui deu vassallatge. Un trio per apretar a corre i que s'ha afanyat a dir que no ens reconixeran amb una DUI il·legal. Merckel il·legal per la absorció de de l'altre Alemanya i contrariant les lleis pròpies. Un President que ningú a votat i un altre President donant canya a la gen de menys ingressos. Val la pena aquesta ja podrida CE ?
-
- PAU BOLDU 12.10.2017 | 17:37
- No heu notat, des de fa uns 10 dies, que Catalunya Ràdio s'escolta amb molt soroll, que interfereix l'audició?
Sr. Parpal, investigui una mica, si-us-plau
-
- jaume vall 12.10.2017 | 17:34
- Josep Maria Armengou, completament d'acord. Jo també ho vaig viure així entre l'entorn on em vaig moure.

Josep Sindreu

12.10.2017 | 14:20

AHir va ser un dia una mica "xo!" després de pensar que "Europa" havia entès quelcom. Tenim la sensació que ens han aixecat la camisa. Però potser no són més que conjectures nostres.

Ara bé, estem on érem i la immensa part de tots nosaltres seguim confiant en el nostre President i el seu equip.

Ara sé que ens hem de convertir en la pedra de la sabata d'Europa. I Europa ha de saber que ja decidirem si volem ser membres d'aquest grup d'estats cínic i hipòcrites. Crec més en els petits estats dinàmics i democràtics que en els grans estats nació.

Ara sé (o ja sabia) que encara hem de passar el tràngol de la confrontació amb l'estat. Govern, Parlament, Mossos i poble hi haurem de fer front. Ja veiem com ens estima l'estat castellà. Com sempre, que deien aquell dia al TNC.

Josep M Armengou

12.10.2017 | 12:02

No m'acaba d'agradar el seu editorial, Partal.

Em sembla que fa un esforç per encabir-hi massa coses contradictòries.

Sóc dels que vam aplaudir, in situ i seguint els dos dies següents, la magnífica exposició del President i, també, el seus paràgrafs finals.

Cap decepció. Un alleujament per aturar-se i respirar, absolutament formidable en el moment que som.

No sols no em sembla cap reculada sinó un acte esplèndid, col·lectiu, d'intel·ligència emocional.

Al meu entorn, independentistes i sobiranistes, com també a la major part de la gentada a l'Arc de Triomf, m'ha semblat percebre el mateix.

Aturada, respirada, i empenya definitiva. Sense caldre'm cap data de calendari.

Això sí, aviat i amb peu ferm.

Gràcies.

Albert Miret

12.10.2017 | 11:21

Jo, en el desconcert que ens trobem tots plegats, i a pesar de sentir-me vilment enganyat com tots, per l'encarregat europeu de mentir als catalans aquesta vegada, senyor Donald Tusk em mantinc fidel a un Govern que ha fet mil coses que per tots eren impossibles de fer. No els vull jutjar pel que toca fer ara, sinó pel que ja han fet, i no cedeixo ni un mil·límetre en la seguretat que el President Puigdemont i tot el seu Govern estan preparant el deslorigador de la situació en la que ens ha situat el feixisme espanyol juntament amb l'europeu, una vegada més.

Per a mi, Europa ha tornat a ser només un continent del món, com quan era petit. Visca la República Catalana!

XAVIER UTRILLA

12.10.2017 | 11:15

Benvinguts a la realitat. Ens autoenganyem, sempre. Ens carreguem de raons, mil i una vegades i pensem que amb això n'hi ha prou. Europa ens ha enganyat? No. S'han cansat de repetir que ens volen calladets, quietis i dintre de la Constitució espanyola. I nosaltres hem volgut sentir un altre cosa i buscat un comentari extraoficial de comprensió, un somriure en un passadís o qué se jo. Autoengany. Han dit (amb boca petita i de pas) que és lleig pegar a les iaies i ens hem quedat amb això ignorant que per sobre de tot han dit que volen les iaies dins la llei espanyola. Que només els interessa l'estabilitat dels mercats i que Espanya (nosaltres) vaigi pagant el deute, ho sabem, però volíem pensar un altra cosa. Autoengany. Amb una advertència d'últim moment, cridant al diàleg (per que seguim dins del regne espanyol, no ens enganyem) ens han parat? Hom pot pensar que amb això ens veuen al mateix nivell que l'Estat? No. Es que ens demanen a nosaltres aturar la DI, per un costat i al govern espanyol de retirar les forces policials/militars, aturar els processos judicials, no aplicar mesures com el 155,...? No. Però nosaltres aturem la república, que quedi clar que som demòcrates i volem parlar. Quina bona gent que som!! Tenim garantia de que no ens aniquilaran en nom de la llei beneïda per Europa? No, però volem pensar que sí. Autoengany.

Confiam cegament en els nostres representants, perquè volem veure en ells el que volem veure, però és realment així? Ens autoenganyem? Tret de les CUP, amb qui no comparteixo ideologia, però sí sentiment de poble, a l'hora de la veritat només hem vist "frenades", ara no, esperem a uns i altres, votarem votarem (nosaltres, la gent, vem fer possible votar i amb molt patiment, determinació i orgull de país) i ara qué? ja hem votat i una advertència dels mercats europeus ho para tot? Tot menys al govern

espanyol i les seves forces d'ocupació, és clar. Per cert, cada cop que hem aturat el "procés" per qualcevol raó, on era en Junqueres? No apareix mai, era comptant vots autonòmics? Només surt a la foto per avançar de cara a la galeria? Ens autoenganyem? Si Europa ens ha decebut, els nostres ens han "venut", pot ser és que ens autoenganyàvem, ens ho mereixem? Els únics que no deceben mai són els espanyols, aquests ens arrassaran, com ja sabem, mira, una cosa que sabem del cert.

Pere Hernández

12.10.2017 | 11:11

Oblidar l'etapa autonòmica. Qui vol ser un estat ha d'actuar com a tal:

- 1) Activar la DI o declarar que és vigent
- 2) Controlar intel·ligentment el territori, infraestructures, i les institucions
- 3) No confiar ni deixar-se enganyar per la Unió Europea (Tusk's), que és un club d'estats cíncics.
- 4) Establir acords amb estats de fora de la Unió Europea, per defensar els nostres interessos (això no és bonic, però pot ser la clau).

Cal molta intel·ligència col·lectiva per portar tot això endavant. Usar eines del segle XXI.

Josep Planas

12.10.2017 | 10:46

No he acabat de llegir tots els comentaris, però en recull quatre idees expressades:

Que el govern mobilitzi cent mil voluntaris amb el suport de l'ANC, Òmnium i els CDR a fi de reactivar l'organització dels ciutadans desconcertats.

Que ni Sánchez, ni Cuixart, i ningú més vagin ja a declarar a l'Audiència Nacional i demés tribunals de repressió de l'Estat espanyol.

Que pretendre acabar el procés i evitar la repressió de l'Espanya dels borbons és una expressió retòrica impossible.

I la quarta, com molt bé va dir Empar Moliner, o bé partim o ens rostiran a la planxa.

PAU BOLDU

12.10.2017 | 10:42

Si cal repetir la Declaració de la Independència al carrer, s'ha de fer amb tota cerimònia i amb la gent al carrer, i tancant immediatament totes les seus del GOBIERNO DE ESPAÑA a Catalunya.

Sense actes de domini i possessió, les paraules són molles pels pardals, pels coloms i per colaus

Joan Ortí

12.10.2017 | 10:35

Vicent, en les teves cròniques de les experiències dels processos d'independència d'altres països europeus, sovint comentes que els dies abans els dirigents europeus treien foc pels queixals i al cap d'uns dies els mateixos dirigents reconeixien a la nació que havia proclamat la independència. En el nostre cas, potser vam creure massa en la aparent complicitat favorable a la causa catalana, però és veu que aquesta complicitat no era del tot sòlida o volia demostrar solidesa, perquè després s'ha vist que era totalment feble i/o contrària. (A hores d'ara com que no hi ha gaire informació crec que l'actitud de Donald Tusk és la que ha sigut més hipòcrita.)

Volent que dialoguem, divuit vegades ens han tancat la porta al diàleg, i ahir en Rajoy, deia que no hi havia diàleg entre la llei democràtica i la desobediència. Doncs senyor Rajoy sàpiga que la desobediència és el camí precisament per enfortir la democràcia, per crear una democràcia de qualitat. Si resulta que el Parlament de Catalunya és legal, si resulta que hi han unes eleccions democràtiques i resulta que tenim una majoria independentista i volem proclamar la república catalana, això és pura llei democràtica!!

En canvi la seva llei "constitució", no es justa, perquè es repressora, perjudica als ciutadans, laboralment, amb llibertat d'expressió i de reunió, sobre el dret a la vivenda i moltíssimes coses més que no són justes i es una constitució miserable, que la gran majoria de gent de més de 18 anys que viu actualment no la va votar. Per altre banda vostès amb quina credibilitat és presenten per defensar la constitució quant és el partit que te mil imputats, un partit qualificat per la justícia de delinqüent. Vostès no tenen ni autoritat ni moral per dir que han de fer els catalans. (Entre altres barbaritats, han robat 40.000.000 del fons de les pensions per recuperar uns bancs privats, aquest sol fet, hauria d'haver-los portar a tot el govern del PP a la presó.)

La salvatjada que van perpetrar els cossos de seguretat per ordres seves l'1'O, quedarà per sempre, com l'acte més criminal de l'història moderna del que vostès en diuen Espanya.

El govern català, i el poble de Catalunya s'han conjurat i han pres la determinació de proclamar la república catalana i ho farem, sigui com sigui i quant sigui més convenient, no en tingui cap dubte.

Joan Ortí

MAGDA GIFRE

12.10.2017 | 10:25

Jo no crec que Puigdemont s'equivoqués. Ha demostrat que sempre estava disposat a donar una oportunitat al diàleg. Al meu entendre això no és feblesa, és grandesa. És un gest de conciliació i generositat que els altres han menystingut.

No sé perquè tanta decepció. No ha passat res, només un petit parèntesi, una pausa que servirà per agafar més embranzida. Els projecte és el mateix i tots seguim aquí disposats a tornar a sortir al carrer per defensar-lo.

Els, amb cada pas que fan posen més en evidència que Espanya no és un estat de dret, que tenen poc respecte pels drets dels ciutadans (Múrcia, València), i si són catalans encara menys. Els que creiem en l'estat de dret no ens podem sentir identificats amb un Estat on els que haurien de ser garants de les Lleis han abandonat qualsevol esforç per interpretar-les amb objectivitat i ara en capgiren el sentit per interpretar el que li dona la gana al poder polític; s'han convertit en braços executors de la repressió.

No, encara que ho digui la Constitució, no és el dret el que regula la societat, és la voluntat política d'un partit, el més corrupte d'Europa. Jo he estat sempre independentista, però ara ja no es tracta de si ho soc o no, es tracta de que he perdut la confiança en aquest Estat controlat per polítics i juristes -i no cal oblidar el poder de la premsa que menteix descaradament amb total impunitat- que es burlen de les Lleis i fan el que els hi dona la gana. Els que som conscients d'això no ens podem sentir acollits per un Estat així.

Qui s'equivoca, i molt és la Unió Europea. Els catalans érem profundament europeistes, però ens han mostrat la seva vertadera cara i és molt lletja.

Ja no ens poden fer por dient-nos que amb la independència quedarem fora, perquè ha desaparegut el seu atractiu i molts de nosaltres hem passat de voler-hi estar si o si, a pensar que no en tenim cap necessitat.

Estarem millor a l'espai econòmic europeu. Podem continuar perfectament amb l'euro, perquè tothom pot fer servir la moneda que li dona la gana i no ho poden impedir. A la UE no cal estar-hi. Som un país petit, que tindria molt poca capacitat de decisió; hauríem d'aportar molt a canvi de poc i entrant en el seu joc de maquinacions i maniobres ocultes sempre seriem manipulats pels estats més poderosos. Que es quedin amb una Espanya que serà més pobre, la del "dolce farniente" acostumada a les ajudes i subvencions. Que es quedin amb els països on el feixisme creix i que es quedin amb tots els que cal subvencionar.

Hem de ser independents perquè no hi ha cap alternativa: és la independència o la submissió, destrucció de la nostra identitat i humiliació. I com que som conscients del panorama desolador que ens ofereix Espanya, trobarem la manera de fugir-ne.

JOAN RAMON GOMÀ

12.10.2017 | 10:13

Una cosa que podria fer Puigdemont és compareixer en públic i:

- 1) Demanar perdó als catalans perquè el dia 10 es va equivocar en demanar la suspensió de la proclamació d'independència.
- 2) Explicar que es va equivocar perquè va fer cas de les veus de dins de Catalunya que deien: ni proclamació ni 155. Que ell va suspendre la declaració, Rajoy va tirar endavant el 155 i aquestes veus no ho varen impedir.
- 3) Explicar que es va equivocar perquè es va creure les veus internacionals que li deien que no fes res irreversible que a Rajoy també li habien demanat el mateix i que s'oferien per mediar. Ara Rajoy no ha fet cas i aquestes veus no ho han impedit.
- 4) Demanar perdó i dir que no ho tornarà a fer mai més. Que mai més tornarà a fer cas a cap veu que no sigui la del poble de Catalunya.
- 5) Explicar que ara està meridianament clar als ulls de tothom que l'objectiu de Rajoy, Sánchez i Rivera és destruir Catalunya. La Generalitat, TV3, les escoles catalanes, la sanitat catalana i l'economia ... tot.
- 6) Anunciar que demanarà al parlament que reactivi la proclamació d'independència i que demana al poble de Catalunya que estiguem tots al costat del país. Ara la independència és qüestió de supervivència. Ara tots som un. Tan se val si varen votar si, si varen votar no o si es varen abstenir. Ara toca defensar el país tots junts. Ara només hi ha catalans.

Jaume Sastre

12.10.2017 | 09:41

L'EIX HITLER-MUSSOLINI-PETAÏN-FRANCO RETARDA, DE MOMENT, EL RECONeixEMENT INTERNACIONAL DE LA REPÚBLICA CATALANA

CLAM PER A UNA CAMPANYA MASSIVA DE VAGUES DE FAM

<https://blocs.mesvilaweb.cat/JaumeSastre?p=267635>

Christian Costa: "Penso que és un recurs que no s'ha de descartar, però encara no el crec necessari, el nostre poble va declarar la independència el dia 1 d'octubre i va demostrar una dignitat incomparable al món. Penso que ahir es va cometre una errada però s'és perfectament a temps de rectificar-la."

Resposta a Christian Costa:

Bon dia Christian, durant la vaga de fam que vaig fer el maig-juny de 2014 vaig descobrir moltes coses que no sabia, per exemple, que la gran majoria de mitjans de comunicació no fan cas de les vagues de fam fins que no han passat uns 10 dies. Per això, quan aquests últims mesos nombroses persones del Principat han volgut parlar amb mi per tal que els explicàs la meva experiència, a totes els he dit que havien de pensar a tres o quatre setmanes vista. No és casual ni anecdòtic, doncs, que al meu article hagi escrit: "no entenc com a hores d'ara arreu de Catalunya no hi ha una multitud de gent que dia 1 de setembre o com a molt tard, dia 11 de setembre, no se declaràs en vaga de fam en defensa dels drets fonamentals i de la democràcia".

Francament, pens que passa d'hora que prengueu una decisió perquè correu el risc de fer tard. Una vaga de fam, com he dit, comença a fer efecte a partir dels 10 dies i després l'impacte va in crescendo. Com va dir Ghandi: "primer t'ignoren, després te ridiculitzen, a continuació t'ataquen i finalment guanyes".

L'efecte d'una vaga de fam no és immediat i davant la situació actual en la qual el govern espanyol ha llançat un ultimàtum al govern català que acaba dilluns 16 i que com a molt estirar es pot perllongar fins a dijous, dia 19, pens que és urgent i necessari que prengueu una decisió en les properes hores.

Així com està la situació en aquests moments, pens que recórrer a les vagues de fam, que és una de les armes més potents que tenim els oprimits per fer sentir la nostra veu, hauria d'anar en dues direccions:

* Primer, per posar en evidència l'eix europeu Merkel-Gentiloni-Marcron que ha decidit sacrificar Catalunya i abandonar-la en mans de la venjança espanyola que sens dubte serà despietada, massiva i cruel si no se consolida la República Catalana.

* I segon, per donar suport als màxims responsables del govern de Catalunya, Carles Puigdemont, Oriol Junqueras i Raül Romeva, per tal que dilluns no se rendeixen, que no facin figa, que no es facin el harakiri i incompleixin la paraula donada al poble de declarar i consolidar la República Catalana.

Després d'anys de lluita, d'esforços, de sacrificis, d'il·lusions i d'esperances, no pot ésser que això acabi en un immensa frustració col·lectiva que pot afectar diverses generacions. Com a membre de l'Assemblea de Docents de les Illes Balears, dia 8 de maig de 2014 me vaig declarar en vaga de fam en veure que després de mesos i mesos de lluita i de vaga indefinida l'ànim del col·lectiu començava a flaquejar i el feixista del PP, José Ramón Bauzá, semblava invencible.

La situació que vivim els docents de Balears el maig de 2014 me sembla calcada a la situació actual de Catalunya. Després de la declaració de la independència i la immediata suspensió per part del president Puigdemont, davant les amenaces i xantatges del govern espanyol i també davant l'actitud miserable del trio Merkel-Gentiloni-Marcron el desànim ha aparegut entre les files de l'independentisme i davant això fa falta un revulsiu i a hores d'ara no veig altre solució que recórrer a l'arma més potent: la vaga de fam que no és altra cosa que sacrificar els nostres cossos en defensa dels nostres ideals de justícia i de llibertat.

Contra la política genocida del govern del Bauzá (1911-1915), a Mallorca vam realitzar diverses vagues de fam (Jaume Bonet, Tomeu Amengual, jo mateix). Una vaga de fam són paraules majors i vist des de fora imposa respecte. Per tal d'agafar coratge, jo vaig recórrer a una figura mítica com Ghandi però també a precedents molts propers com són Lluís M. Xirinacs i Jaume Santandreu, que van ésser decisius ja que també me van transmetre tota la seva força.

Lluís Paloma

12.10.2017 | 05:38

Bona anàlisi. I sí, jo crec que Puigdemont es va equivocar. No l'hem d'atacar, sobretot. Però cal activar la república catalana (i abandonar la Unió Europea, per miop), i activar-la ja. De moment ja hi ha un mal fet, i és que enlloc de tenir el govern heroi que no parerà fins dur-nos a Itaca, el que tenim és un govern fal·lible, insegur i espantadís. No és el millor missatge, ni pel nostre sofert país ni per la comunitat internacional.

Antoni López

12.10.2017 | 01:49

La historia d'Europa es una historia d'enemics. Només en l'època moderna ha organitzat, en un segle, tres guerres (1870 a 1945) que han costat molts MIL·LIONS de morts. Ara em vist el seu grau de cristianisme amb els refugiats. EU es un mercat, un club d'estats governats per "puchinelis" dirigits per economies gegantines. Esta ben demostrat que amb l'euro ja en tenen prou. Si no fem quelcom que els doni beneficis piquem en ferro fred. Es com ho veig i voldria equivocar-me.

Ramon Sans

12.10.2017 | 01:22

EL UNICO RELATO que puede cambiar la opinion publica y gobiernos europeos es que CATALUNYA FUE INVADIDA , ARRASADA Y BARCELONA BOMBARDEADA EN REPETIDAS OCASIONES POR EL EJERCITO ESPAÑOL EN TIEMPOS DE PAZ , EL GENOCIDIO CONTRA EL PUEBLO CATALAN .

Mientras españa hacia la guerra de los 80 años en Flandes , en Catalunya la republica de Pau Claris levantaba la bandera de la libertad , LO QUE PASA AHORA VIENE DE LEJOS ...

Mientras Napoleon mandaba en Madrid EN EL SIGLO XIX , BARCELONA FUE UNA CAPITAL DE UNA REPUBLICA CATALANA CATALUNYA ES UNA NACIN OCUPADA POR LA FUERZA E LAS ARMAS...

NO DEJEN NINGUN FLANCO ABIERTO ...

salvador pallares

12.10.2017 | 00:31

Sr President a cometido una grave equivocación politica que la podemos pagar muy cara los catalanes. Rectifique inmediatamente Proclame la Republica Ja! mañana será demasiado tarde.

jaume vall

11.10.2017 | 23:59

Sóc dels que va creure que la "trucada europea" era de veritat una declaració de mediació. Vaig pensar que valia la pena haver ajornat la independència, i guanyar temps i simpatia internacional per la posició catalana (per a molts països, fins fa tres mesos, ni sabien que Barcelona era la capital d'un país anomenat Catalunya). No tenim més informació, i a més, és lògic que un bon procés de mediació sigui discret.

Ara bé, si realment només va ser una proposta desvirtuada i tàctica per part de la Unió Europea, si continuen impàvids davant de les males maneres espanyoles, i ni es molesten en prohibir a Rajoy d'activar més mesures represives contra Catalunya, aleshores, endavant les atxes.

Volen que siguem un problema? Siguem un problema ! I l'economia pot ajudar i molt a ser un problema.

Ramon Sans

11.10.2017 | 22:20

En Europa manda el PARTIDO POPULAR EUROPEO Y EL PARTIDO SOCIALISTA EUROPEO ... Y ELIGEN DE MEDIADOR A EUROPA ... ¿QUIEN VA A MEDIAR ? ¿ QUE NECESIDAD TIENE ESPAÑA DE ACEPTAR UN MEDIADOR ? ,

SI LOS CATALANES NI DECLARAN LA INDEPENDENCIA ... NO ES NECESARIO CAMBIAR NADA .

SI NO DE DISPONE DE FUERZA PARA CONSEGUIR LA INDEPENDENCIA , (LA QUE SEA) ... QUE NADIE ESPERE QUE UN EUROPEO HAGA ALGO PARA NOSOTROS LOS CATALANES SINO NOS LO GANAMOS ANTES .

Jaume Morrus

11.10.2017 | 22:10

Parteixo de la base de que tot va anar de bona fe, que no hi ha interessos obscurs darrere... Si no es així, no cal esperar la llei de partits, son polítics morts per la ciutadania.

Si va anar tot de veritat i els han enredat com a babaus, primer té delictes en confiar sense garanties en els polítics espanyols i el buròcrates europeus de que compliran allò que et diuen sense cap compromís ferm. Quan fas acords has de saber amb qui

els fas, qui es l'altre, quin compromís mostra habitualment i quin valor té la seua paraula.

Tornem-hi, si vas confiar de bona fe... t'han enredat completament, del cap a la fi. I si t'enreden no has de complir la teva part del tracte, queda trencat i ets lliure. Si t'han enganyat, tornes, renegues en silenci i actues.

Vist el cas, s'ha de activar la Declaració, no ja per dignitat (que també) si no com a legítima defensa. I quan abans millor, avui millor que demà, divendres millor que dissabte... amb urgència.

Perquè ja li hem vist les urpes estirades i començar a comptar quants plats omplirà amb la cacera que prepara. No fan presoners, no n'han fet mai, ni en faran... van a destrossar tot el que vulguin: escola, cultura, mitjans, mossos... tot el que vulguen.

Així que, ara, si tot es de bona fe, has de fer efectiva la DI amb celeritat i anar a lluitar la teva dignitat. La gent t'hi acompanyarà, uns arrossegaran els altres i la gent defensarà el que calgui. Si deixem passar els temps, anem pel pedregar i retrocedirem al 74, no al 78, al 74. Perquè l'estat que dissenyen es pre-constitucional (per dir-ho elegantment). I s'ha de fer abans del dilluns, on en temo que si els Jordis van a Madrid, amb en Trapero, tenen molts números de no tornar a casa aquell dia.

Si no ho fan, si no mouen la peça sabent el que sabem ara, estem davant d'una generació política que passarà a la història, i no precisament per la fidelitat al poble.

Es la fi del camí, o DI o submissió humiliant, ara SI es l'hora.

Xavier Fabregat

11.10.2017 | 21:41

Puigdemont i la resta del govern tenen tot el meu respecte i admiració, però aquest sentiment dels ciutadans en vers als seus governants s'ha de guanyar dia rere dia i més si tenim en comte que qui ha marcat el ritme als polítics durant els set darrers anys som nosaltres, els ciutadans, com ha de ser en una societat viva com la nostra. Per altra banda son ven lliures de fer-se a un costat, el que estan fent és d'un alt risc. De aquí el meu respecte i admiració.

Dit això però, ahir es va produir un fet cabdal que ens va deixar perplexos i estabornits. Vam anar per un anunci esperat durant anys i el President ens el fa, però acte seguit ens va tirar a sobre una galleda d'aigua freda.

Probablement era la determinació correcta i si es va equivocar tampoc li podem retreure, ell i el govern havien d'adoptar una postura probablement a corre cuita. Però així no, així no val. Volem arguments, ni detalls ni noms ni res que perjudiqui la estratègia. Per negociar... sí, però quan, amb qui, el que ?

Avui tot son especulacions, estic marejat de sentir-ne de tots els colors, que si son verdes, que si son madures... Resumint, crec que som molts els ciutadans estem més perduts que un llum.

Així no President, si us plau, volem saber que es cou, però de primera mà, sense detalls, però de primera mà, encara hi és a temps. La confiança costa guanyar-se-la però es perd molt ràpid i no ens ho podem permetre.

Antoni Gordó

11.10.2017 | 21:27

Molt ben escrit Director.

I totalment d'acord amb Oriol Gordó.

Jo vaig ser un dels desil·lusionats ahir amb Puigdemont, però estic segur que, si ho va parar, va ser perquè des d'Europa algú important li va prometre que faria possible la mediació, sense que nosaltres tinguéssim que tornar a ser súbdits.

La nostra força és el poble. Estem cohesionats i determinats.

Si la UE no es porta bé, deixarem per més endavant si hi volem entrar o no.... Ja ho veurem.

Coneixen els espanyols, aviat tornarem a veure les cares de satisfacció del poble de Catalunya, quan el nostre Parlament, el President, Vicepresident i tot el Govern anuncien formalment, dins de pocs dies, la independència de Catalunya.

Endavant!!!

Oriol Gordó

11.10.2017 | 21:05

Benvolguts companys,

A tots ens va semblar rebre una galleda d'aigua freda quan el president va demanar suspendre els efectes de la declaració d'independència.

Però devia tenir els seus motius. I devien ser uns motius poderosos per arriscar l'única força que realment tenim, que és la de la gent.

En tot cas, estem en guerra ,incruenta, i que continuï així, però guerra al capdavant. I en una guerra o estàs pel que et diu el teu cap o passes a ser un avantatge per l'enemic.

El govern farà el que hagi de fer quan ho cregui convenient, i pel bé de Catalunya, espero que tots el que desitgem la independència sapiguem estar a l'alçada de les circumstàncies. Per tant, demano: prou histerisme.

Tenir por, enfadar-se, patir... és normal. Tots ho hem fet. Però el cert és que ara ho tenim millor que mai. Ho continuem tenint millor que mai.

I potser quan tinguem la república en marxa, aquest bany desagradable i torbador de realpolitik que ens està oferint Espanya i Europa ens anirà molt bé. Està clar que el que val és el poder i res més.

I nosaltres tenim poder. Més de dos milions de persones disposades a desafiar l'estat és poder. No el menystinguem. No ens menystinguem.

I en qualsevol cas, recordeu on èrem fa deu anys, i on som ara.

Víctor Gonçal

11.10.2017 | 20:59

Article de Jordi Graupera que val la pena llegir:

http://www.elnacional.cat/ca/opinio/jordi-graupera-opcions-rajoy_201066_102.html

Manuel Gil

11.10.2017 | 20:43

Si no activem aviat la declaració suspesa temporalment, quan anirem a eleccions autonòmiques, l'estat intentarà il·legalitzar partits independentistes. A les hores serem al cap del carrer.

Núria Castells

11.10.2017 | 20:35

No crec que el govern s'hagi equivocat. Tirar pel dret, sense oferir negociar a Espanya, aquest cop posant per testimoni la comunitat internacional, tampoc no era fàcil, donada la correlació de forces.

No crec que Puigdemont s'equivoqués. Només és una mà estesa. Si la refusen... doncs som on érem. No hem perdut res, doncs.

Des del meu punt de vista, la força que tenim és la gent. L'única força; però una força formidable.

No defallim; no ens dividim. Quin goig sentir l'Anna Gabriel, d'aquesta CUP que tants vam criticar mesos endarrere! Perquè va dir coses sensates, fonamentals, paraules en què molts ens reconeixem. I això és molt important, de cara a la unitat.

Espanya és un estat nefast. Negre, tristíssim, abocat a la ignominia. Permissiu -si no, més- amb el feixisme. Només la gent de Podemos manté la dignitat. I no són suficients.

Aquesta Espanya no ens pot oferir res. No podem esperar res d'ella.

En aquest context, només mantenir la mobilització pot mantenir l'esperança. Un poble que va defensar les urnes amb fermesa exemplar pot tirar endavant, vingui què vingui.

Més, si l'alternativa és la intervenció de les nostres institucions i la repressió com a poble.

Mantinguem la unió i la mobilització. Ja des d'ara mateix hem de tornar a preparar-nos per sortir al carrer quan calgui, que serà molt aviat. No ens han deixat cap més opció.

Només en la unitat i la fermesa hi ha esperança. Tinguem-ho clar.

Europa no es pot permetre un daltabaix dins de les seves fronteres. Aquesta és la nostra força, també. Si cal parar el país, parem el país.

Josep Albà

11.10.2017 | 20:28

És molt més greu que tot això que vosté explica Sr. Partal. molt més greu.

Hi ha un Govern i una coalició que dona suport al Govern que es van equivocar dramàticament, que van ser covards i que van incomplir les promeses fetes.

Hi ha una muntanya d'independentistes que ens havíem jugat el coll per aquest referèndum i que portem anys lluitant que ens sentim decebuts i enganyats.

Hi ha una Europa impassible i freda que ja ha comprovat que no tenim el que cal per proclamar la independència. Que som febles i disposats a incomplir mandats democràtics.

Hi ha una amplíssima majoria absoluta al Congreso de sus Diputados: -PP;PSOE i Ciudadanos, unida i irrompible que ni ha negociat, ni negocia ni negociarà res de res

que pugui interessar-nos mínimament i que mentre Puigdemont fa discursos sensacionals acabats en drama vergonyós, es prepara per passar-nos pel damunt com una piconadora.
Finalment, potser hi ha algun babau disposat a tornar a sortir al carrer a deixar-se prendre el pèl una altra vegada.
Jo, no.

ENRIC ROIG

11.10.2017 | 20:24

Jo crec que som molts que no tenim clar si el President puigdemont es va equivocar o no. Això ho dirà el temps, segons siguin els resultats. Es absurd i estúpid donar opinions (i més encara afirmacions) en lletres majúscules. A favor seu: Ha desconcertat al gobierno de Madrid, ha guanyat molta acceptació i millorat l'opinió de personalitats i governants de la C.E., a la vegada que ha posat en solfa la falsa imatge que tenen del gobierno español, al conèixer de més a prop les salvatges actuacions que ha promogut i segueix amenaçant per part de les forces de l'ordre, i la minúo de decisions antidemocràtiques, així com la fastigosa prepotència, l'ús habitual de la mentida i el seu funcionament totalitari i anacrònicament feixista.
Certament, Sr. Puigdemont, també es veritat que la seva frenada inesperada ha trencat de sobte la il·lusió i l'enardiment de molta gent embadalida que esperava un espectacle més fort. En vista de que això no ha canviat en absolut la mala llet, la "hidalguia?" l'esperit dominant i venjatiu, ni ha contrarestat la malícia intrínseca del estado i gobierno españois, crec que hauria de repensar la seva posició respectuosa i dialogant, i contestar a aquest ramat de hienes degudament: reactivant la declaració de independència.

JOAN RAMON GOMÀ

11.10.2017 | 20:18

Proposo que es convoqui una sessió del parlament per debatre i acordar la resposta a la pregunta que ha fet Rajoy al govern català: Heu declarat la independència?

Si el Tribunal Constitucional prohibeix el debat, se li contesta a Rajoy que dintre de la llei espanyola està prohibit contestar a la seva pregunta.

Si no es prohibeix el debat, es redacta una resolució, es vota i se li contesta el resultat de la votació.

Alexis Vizcaino

11.10.2017 | 20:09

Ja s'ha demostrat que estem sols. Els estats son egoistes. Si no ens accepten es perquè pensen en ells. Pensem en nosaltres.
Desactiven la suspensió. Fem el pas ja. I EFTA.

Lluís de Manuel i

11.10.2017 | 20:03

Completament d'acord Vicent.

Ahir ja deia en el meu comentari al teu editorial que probablement seria qüestió d'esperar 24 hores només per tindre clar les properes passes a seguir. I no m'enganyat.

Vistes les reacciones politiques internacionals i el missatge del govern espanyol durant el dia de hui, a tot estirar Puigdemont deuria de proclamar la nova República catalana la setmana que ve. Cap sentit mantenir aquest "impass" més temps.

Josep Segura

11.10.2017 | 19:48

Una pregunta: després d'una DUI formalitzada, haurà valgut la pena sacrificar màrtirs? Què haurem obtingut al final del camí? I després del 155, què? No parlo de rendició, però potser trobar alguna manera de retirar-se i passar a una estratègia més a llarg termini. Els herois ja els tenim, més enllà potser hi ha el precipici. Estem massa sols.

Antoni Maroto

11.10.2017 | 19:37

Trobo molt encertada l'opinió del Víctor Serra. Molt d'acord!

Joaquim Farres

11.10.2017 | 18:55

Donem via lliure a la República proclamada ahir, parem el país i tanquem totes les vies, siguem solidaris amb els mes afectats per aquesta decisió i comencem a actuar com la República que ja som.

Victor Serra

11.10.2017 | 18:51

Vicent, ahir no era el dia de fer la DUI encara. Haguérem perdut tots els suports a Europa i del món dels Comuns. L'oferta de diàleg, i més pressionats pe Europa , va ser una resposta intel·ligent. Si la reposta de l'Estat és el 155 o similar, estarem legitimats a fer la DUI i a defensar-la fins les últimes conseqüències.

FRANCESC CONILL

11.10.2017 | 18:30

Moltes gràcies, necessitàvem algú que ens digués alguna cosa.

Llorenç Marquès

11.10.2017 | 18:22

Comprenc lo que va fer el President Puigdemont, voler demostrar a Europa com respon el govern, la oposició i altres parits espanyols, a la mà estesa de diàleg, això ha tingut un preu molt alt, la gent, el poble està molt decebut, he parlat amb gent que diuen que no aniran a cap més manifestació, perquè no volen jugar-se la pell, perquè els hi aixequin la camisa, i més veien com Europa tanca files amb Espanya. Personalment crec, que voliem ser com Escòcia, ens han obligat a intentar fer com Eslovènia, però si volem ser independents, tindrem de fer com Croàcia, i no per gust, si no per dignitat, per orgull i per convicció de que volem ser un Estat sobirà i lliure. El meu avi matern sempre em deia,..”nano, quant es torça un ferro amb una força bruta, s’ha de fer servir com a mínim la mateixa empenta per adreçar-lo”, cada vegada tinc més clar, que ni Europa, ni la ONU ens faran costat, ni obligaran a Espanya a fer abans de final d’any, un referèndum pactat, tinc clar que aplicaran el 155, i convocaran eleccions autonòmiques, amb els partits independentistes il·legalitzats, tinc clar que davant d’això, sortirà una resistència catalana que no es voldrà agenollar sota Espanya, que s’organitzarà d’altre manera més contundent, crec en definitiva tal com pinten las coses, que o renunciem a ser República o tindrem de passar per ser-ho com a Croàcia...I que consti que no m’agrada gents ni mica, però si diem, ni un pas enrere, no tindrem altre alternativa. Veurem, temps al temps.

Secundí Mollà

11.10.2017 | 18:19

Crec que, quan després d’aquest intent de guanyar temps per part de la UE s’apliqui el 155, el president i el govern ho hauran d’explicar tot molt bé. I fer una declaració apel·lant a una èpica que entenc absolutament necessària per tornar a posar dempeus tots els actius de l’independentisme. Èpica. Aquesta cosa que arriba al tros del cor on són els sentiments més nobles que tant s’han contingut per la part més generosa de l’independentisme. La que fa plorar a homes i dones bregats en mil batalles. Una mica d’èpica si us plau.

Pep Espasa

11.10.2017 | 18:14

Gran jugada d’estratègia que posa en safata el reconeixement de la Proclamació de la República Catalana

– El President va fer clarament davant de tot el món la Declaració de ser un Estat. I aquesta ja es va deixa signada per la majoria de diputats del Parlament. El que s’ha suspès temporalment són els seus efectes. Això és, deixar a punt la Proclamació per quan l’Estat Espanyol cometí la més mínima errada a ulls internacionals

– Després de la magnífica exposició dels fets del per què s’ha arribat a aquest punt, amb la posada en relleu de les actituds dels governs espanyols i de la manca d’honestitat del seu Tribunal Constitucional, molts països valoren ja seriosament el suport al reconeixement del poble de Catalunya

– També situa el grau de popularitat del President i els polítics del Govern com a grans estadistes i grans actius de l’Europa del segle XXI. Al costat de la societat catalana com a exemple de revolta pacífica per la dignificació de la paraula ‘democràcia’

- Aconseguir rebaixar la tensió i l'amenaça de la repressió. Amb el país ple de policia forània amb ànsies de tumults, i l'escalada de feixisme a les àrees metropolitanes, una Proclamació d'Independència hagués desembocat en greus actes de violència contra la població pacífica i posat en risc la ciutadania

- Ratificar la independència sense la seguretat total del control del territori, i sense la garantia dels suports internacionals, hagués pogut tenir conseqüències fatídiques! En aquests moments històrics cal el cap fred, seny i molta intel·ligència estratègica

- L'exigència de negociació d'Europa i els reconeguts mediadors internacionals que s'han ofert, eleva l'estatus de Catalunya al mateix nivell que España davant del món, cosa que el Gobierno no pot suportar

- Trasllada tota la pressió a l'Estat Espanyol, que es traduirà en fortes discussions internes degut a la tensió insuportable del moment

Davant d'això:

A) Si España es nega a negociar, el Parlament retira la suspensió temporal i entra en vigor la Declaració d'Independència ja signada pel Parlament

B) Si Rajoy aplica el 155, o qualsevol altre intent d'atac a les institucions catalanes, o hi ha algun acte de violència (recordem la propera celebració de la Hispanidad, amb tot el feixisme fora de si), legitimen directament la Proclamació d'Independència

C) Si accedeixen a negociar, el mínim exigible per la comunitat internacional (recordeu l'editorial de The Guardian o tants altres) és un referèndum d'autodeterminació acordat. Amb la qual cosa, la ja incontestable majoria del poble català obtindria la Independència amb l'immediat reconeixement mundial

ESCAC I MAT!

VISCA CATALUNYA LLIURE!!!!

 Frederic Schönhöfer 11.10.2017 | 18:07

Independència, EFTA i Schegen.
La UE ja morirà sola quan el Regne Unit marxi i tingui que "aguantar el deute d'Espanya sense Catalunya" !

 Josep Usó 11.10.2017 | 17:55

Sembla clar que aquella Europa en la qual creiem no existeix. Aleshores només resta rectificar i continuar per un camí diferent. El que o es pot és continuar amb un estat digne del segle XVIII. Demà, dia de la seua raça, en veurem una mostra del que són i també del seu interès. Si Europa prefereix ensorrar-se amb ells, Ja s'ho faran.

 Lluís Vilarrasa 11.10.2017 | 17:52

Compartixo el desassossec de molts. He llegit aquest 'editorial i no sé si encara estic pitjor.
Malauradament, España te la raó de la força per més que nosaltres tinguem la força de la raó (es repeteix el que va dir Unamuno). ¿Qui creia que España pot acceptar una reculada o una negociació que considera una derrota? El seu orgull d'hidalgos no ho permet! Només amb astúcia i una mica més de paciència ens en podrem sortir.
Tenim el país ocupat i podem fer les declaracions que vulguem... No tenim exercit ni prou mossos (disposats a què?). Tant de bo veies la possibilitat d'una vaga general indefinida! Tant de bo hi hagi una carta amagada!
Crec que ara és qüestió de perdre el mínim possible i tornar a la càrrega tan aviat com sigui possible. Fem una candidatura ÚNICA de tots els independentistes i noves eleccions. Aleshores Europa no podrà tancar tant els ulls com ara.
És trist però jo ho veig així.

 Roser Giner 11.10.2017 | 17:49

Més clar impossible. Molt ben plantejada l'editorial. No val a badar. Continuem a l'expectativa i a actuar quan calgui.

 jordi Rovira 11.10.2017 | 17:49

Jo fa dies que dono voltes i perdo hores de son. El punt clau està en "fer el pas" Això necessita viabilitat. O reconeixement internacional, o empoderament nacional. El caixa o faixa que s'ha de pensar. En tot cas veurem què ens de para aquest proceso espanyol cap a la contrareforma constitucional. I com això mateix s'armonitza o topa amb la idea europea del que és seguretat institucional i estabilitat. Veurem com s'instrumentalitza.

Antoni Oller

11.10.2017 | 17:41

Ahir vaig quedar amb una profunda decepció. Molta gent m'enviava missatges d'ànim, de que hi havia una gran jugada estratègica al darrera, i semblava que m'ho creia a mitges. Res, estic pitjor que ahir, i el President Puigdemont deu anar perdent el crèdit polític acumulat en un any i mig de seriositat, credibilitat, responsabilitat i feina molt ben feta. Estic fet pols; ahir vàrem perdre (som a temps a reparar-ho?) una oportunitat històrica, com molt bé va dir l'Anna Gabriel. Crec que ja es pot dir alt i clar que l'equivocació va ser rotunda, històrica, de gran calat. La posició d'Europa denota que per a ells, la Declaració d'ahir és paper mullat i paraules buides. Si Espanya se'n surt i obliga a noves eleccions autonòmiques, no veig a qui votar sinó la CUP, i mira que els vaig arribar a odiar ara fa més d'un any! Espero instruccions dels Jordis.

Joanjo Aguar

11.10.2017 | 17:40

A Espanya no s'hi viu en Democràcia.

Ja fa temps que ho repetisc, i els fets no paren de donar-me la raó, malauradament. A Espanya no s'hi viu en democràcia, vivim en una dictadura feixista disfressada de pseudo-democràcia, una dictadura controlada pel Partit Popular de Mariano Rajoy, amb el suport dels seus escamots de repressió policial, judicial, mediàtica, econòmica i social. Una dictadura encoratjada pels Ciutadans d'Albert Rivera i beneïda, de manera vergonyant, pel Partit Socialista de Pedro Sánchez i de Miquel Iceta.

Però això no és tot. Vivim en una dictadura totalitària i recentralitzadora, de tarannà castellanista i castellanitzador, manipuladora de mitjans, que persegueix associacions culturals i colpeja a pacífics ciutadans. Una dictadura europea emparada i consentida per la Unió Europea i per gran part dels dirigents del panorama polític internacional, que miren cap a un altre costat perquè hi entren en joc massa interessos creuats. Malauradament, açò sempre hi passa i sempre hi passarà. Quan els poderosos s'acarnissen amb els oprimits, altres poderosos, 'solidaris' entre 'iguals', s'hi renten les mans. Ja s'ho faran..... Recordem la guerra de Síria, el genocidi de Rwanda, el conflicte dels Balcans....

¿Quants dirigents europeus s'atreveren a alçar la veu contra Sèrbia, a partir de l'any 1991, arran de les matances que s'hi perpetraren a Croàcia, Bòsnia, Kosovo i altres territoris de l'antiga Iugoslàvia? Hagueren de passar anys per deixar de ser 'equidistant', anys per prendre-hi partit i per no tractar aquell conflicte armat com 'un assumpte intern'. Fou quan ja no els cabia més vergonya i remordiments a dintre del cos i se'ls queia a trossos el somriure impostat que exhibien davant dels mitjans.

Però ja n'era massa tard. En aquella època, els serbis ja havien desplaçat i exterminat milers de croats, bosnians i albanokosovars. Aquests hi confiaven en ser protegits per la Unió Europea, però aquesta els va abandonar. Després d'aquesta farsa mundial, dirigents europeus i americans juraren i perjuraren que no hi tornarien mai més a mirar cap a un altre costat. Doncs bé, l'any 1994, tres anys després d'esclatar la Guerra dels Balcans, a l'Àfrica s'hi perpetrava impunement el macabre i dantesco genocidi de Rwanda, a base de matxetades, per no malbaratar bales. ¿Amb el beneplàcit i suport logístic de qui? Dels governants i grans empreses de Bèlgica i França. Aliçonadors morals de portes a dintre. Criminals de guerra de portes a fora. La hipocresia no té límits, senyories. No només hi campa a Espanya....

¿No aprendrà mai, la Comunitat Internacional? Molt em tem que no. Si va tolerar durant quaranta anys la dictadura franquista al sud-oest europeu, ¿què no farà ara, que la psicòpata Espanya s'ha integrat plenament en la Unió Europea, ha comprat voluntats, s'ha maquillat la cara i ha convençut mig món que a aquest maleït Estat s'hi va restaurar la democràcia i que tothom s'hi pot expressar en plena llibertat? Tot això, mentre el govern espanyol de Mariano Rajoy no cessa de tancar webs independentistes i gairebé tots els mitjans de comunicació en català viuen amb l'ai al cor, per por de ser clausurats.

Sembla que està a punt de passar a Catalunya el mateix que hi succeí fa quatre i sis anys, respectivament, amb Canal 9 i TV3 al País Valencià. Les ràdios i televisions catalanes seran xapades amb pany i clau pel Partit Popular. Un partit que no parava d'omplir-se la boca de 'respeto' i 'democràcia', mentre hi perseguia, colpejava, assetjava i asfixiava moralment, físicament, socialment i mediàticament els catalanistes valencians. Nosaltres, els catalanoparlants del sud hem sigut els conilletes d'índies del tètric laboratori del més ranci feixisme espanyol. Un banc de proves a

xicoteta escala per fer-hi experiments d'extermini polític, social i cultural, en 'petit comitè', els darrers anys. Ara que ja han trobat la 'fórmula màgica', l'aplicaran a la resta de territoris catalanoparlants, això és a Catalunya i a Ses Illes Pitiüses i Balears. Amb els bascos jo crec que no s'atreviran, perquè a ells els consideren els seus 'iguals'. I amb els gallecs.... amb els gallecs..... ¿qui sap?

Si erre en el meu pronòstic, ¡i Déu sap que vull errar!, encetaré una botella de sidra i brindaré per la meua manca de visió política.

Si n'estic encertat, molt a pesar meu, continuarem patint la repressió policial, la violència dretana, les amenaces verbals, el sotmetiment polític, la manipulació mediàtica i la marginació social. Un còctel verinós que sempre ens ha esclafat i sempre ens esclafarà. Si no ens plantem i cridem ben alt:

JA EN TENIM PROU! NO US TENIM POR!!
 JA EN TENIM PROU! NO US TENIM POR!!
 JA EN TENIM PROU! NO US TENIM POR!!
 JA EN TENIM PROU! NO US TENIM POR!!

Sueca, País Valencià, Marènia. Dimecres 11 d'Octubre del 2017. 12:30-16:30 hores. Deu dies després del Referèndum Català d'Independència 1-O (1-October-2017).

Joanjo Aguar Matoses.

(Últims retocs: 11-10-2017. 17:34 hores).

—

Soledat Balaguer

11.10.2017 | 17:35

Com aigua clara.

Gràcies, Vicent.

Jordi Pedemonte

11.10.2017 | 17:29

Recuperar la confiança perduda no serà cosa fàcil, i menys en mitg de la represió de Madrid, el control de mossos i de comptes entre d'altres coses que Europa veura legals.

Qui se la jugarà per un govern que no ha fet cap declaració d'independència i si que n'ha anulat una en el moment que tenia la màxima força que podem aconseguir, tant a nivell inbtern com internacional?

No és un error és la forma de finalitzar el proces desde dins i evitar que hi hagi enfrontaments.

Kenneth Marsol

11.10.2017 | 17:29

Crec que el pas l'hem de fer la setmana vinent, quan Sanchez, Cuixart i Trapero no vagin a declarar, perquè no hi han d'anar o se'ls quedaran.

Judith Pejuan

11.10.2017 | 17:28

Jo ja fa anys que no confio en la UE. Quan es tracta de drets humans només importen quan toca fer propaganda, i quan es tracta dels drets dels pobles és encara pitjor.

El que em sorprèn més de que es posin de forma tan descarada de part del govern espanyol és que encara hi hagi gent a qui li sorprengui. Tot i això espero que aquest gol seu serveixi per obrir ulls, i que la gent vegi que la UE no és ni de bon tros tan meravellosa com alguns la pinten.

També espero que la reacció dels estats de fora la UE sigui més dialogant, i menys típica d'uns nens d'escola que corren a ajdar l'assetjador quan la víctima comença a defensar-se.

Josep Maria Martín

11.10.2017 | 17:19

D'acord.

Si el govern ha fallat encara pot rectificar. La nostra llibertat està en joc.

Però penso que la DUI ha d'anar acompanyada de la denúncia sistemàtica de la corrupció absoluta de l'estructura de l'arrel de l'estat espanyol. I la seva legislació franquista.

Carles Gelonch

11.10.2017 | 17:16

No crec que s'hagi equivocat el govern, a falta d'informació que ajudi a entendre el que va fer obrir, a fet una aposta que no ha surtit bé. Som on erem, no s'ha fet cap pas enrera, ja sabem que defensa apuesta Europa, per tant, en el moment que es consideri més adient s'ha de tornar a activar tot. Crec que serà molt aviat.

Jaume Riu

11.10.2017 | 17:13

Reforma de la constitucio?

Quin eufemisme més barroer!!!

Anem a pams:

1. No és "elegat" anunciar una reforme sense dir en quins aspectes.
2. L'article 145 (que ningú no en parla) diu textualment: ...en ningún caso se admitirá la federación de comunidades autónomas..., i em pregunto si l'esperit sibil·lí d'aquest text també es reformaria.
3. Algú ha demanat des del Procés que es reformi la constitucio?
4. La constitució espanyola -que pressuposa una monarquia i altres herències del franquisme- està en condicions de superar un Referèndum per aprovar les eventuais reformes?
3. Fins ara no han preguntat si li agrada la constitució espanyola a ningú nascut després de 1960

Mercè Pàmies

11.10.2017 | 17:08

El mateix comentari que la M. Àngels Juanmiquel: Reconfortant i clarivident.

Som-hi ja! INDEPENDÈNCIA!!!! Ara!!

JOAN RAMON GOMÀ

11.10.2017 | 17:07

La clau de l'èxit del 1-O va ser la col·laboració amb el govern de desenes de milers de voluntaris.

Proposo que el govern obri la inscripció de voluntaris per col·laborar amb la proclamació de la independència. Poden ser molt més eficaços cent mil voluntaris ben organitzats, dirigits i coordinats que dos milions de ciutadans desorganitzats i movent-se a toc de rumor per les xarxes socials.

El govern s'ha de ficar les piles ara que ha perdut l'oportunitat d'ahir, ha decebut milions de ciutadans i veu venir les garrotades que cauran de Madrid ben aviat. O reacciona ràpid i aprofita l'únic avantatge que pot tenir ara que és una contraofensiva per sorpresa, o ho tenim molt magre.

Pepi Borrego

11.10.2017 | 17:05

Gràcies! Necessitava aquest article.

Em va agradar molt el discurs del president, reconec que em va semblar bé, millor dit, vaig entendre els motius de la suspensió temporal. L'eufòria va ser tal que ja em sentia en un país lliure. Però a mida que han anat apareixent les notes de premsa la frustració s'obria pas.

Estic d'acord, només ens tenim a nosaltres, la gent. Així que hem d'estar preparats. Som-hi!

Albert Rossich

11.10.2017 | 17:03

Això és una burla. S'ha de deixar ben clar que no cal cap reforma de la constitució. La constitució espanyola no permet a un territori independitzar-se; però de cap manera impedeix consultar-lo sobre això. Com tampoc impedeix preguntar tan sols a una part de l'estat i donar validesa inicial a aquest pronunciament: això és exactament el que es va fer quan es va sotmetre l'estatut de Catalunya a referèndum. El Tribunal Suprem del Canadà ja va resoldre un problema semblant quan va fallar el 1998 que el Quebec no podia declarar la independència unilateralment, però que en cas d'una expressió clara de la voluntat de secessió, l'estat l'havia d'atendre i obrir un procés de negociació bilateral per materialitzar-la. És evident que, si el resultat d'un eventual referèndum sobre la separació de Catalunya fos negatiu, no caldria canviar res de la Constitució en aquest sentit. La consulta ha de ser prèvia a qualsevol reforma constitucional. És clar que hi hauria d'haver un compromís compartit sobre la manera d'assumir el veredict

de les urnes, que pot ser més o menys contentent. Si es constatés que la voluntat d'una majoria clara dels catalans és la independència, es podria exercir després la sobirania del poble espanyol ratificant, si fos el cas, la secessió i modificant la constitució.

MARIA ASSUMPTA VERGÉS

11.10.2017 | 16:58

Ben encertada la jugada del President. Permet mostrar una postura diplomàtica davant les peticions de pes que rep de l'estranger. (Suïssa, Carter, Onu, premis nobel de la pau....) Per tant, es mostra flexible a poder obrir una via de diàleg per refermar la ja constituïda DUI. Altrament la primera manifestació d'ahir de Madrid és un gran NO. Com bé diu l'editorial no tenen ni la cara per dir que estan "disposats" a moure fitxa i no ho diuen mitjançant un dels milers de funcionaris w tenen. Ho fan via el etern rival, l'inimaginable Sánchez...sí sí....aquell amb qui el Mariano va tenir un esgarrifós cara a cara no farà gaire mesos enrere a la 1.
I la Europa sense fronteres, ejem.....recordem però quan l'allau de refugiats arribà via Egeu, l'Europa sense fronteres passà a ésser l'Europa de pinxos i reixats.... aquesta Europa es dona per satisfeta i tema resolt. Ara la pedra està al costat del soci Espanyol. Només li cal modificar la santa inquisició....perdó! CONSTITUCIÓN i apa....que bé ho han fet
Aquesta DUI, SUP, que sigui vigent JA. No esperem res d'Europa. Ja hem esperat massa....

Jesús Fernández

11.10.2017 | 16:57

Portem des de el 2010, som més, molts més, més inclús que l'1-O
Oblideu el curt termini
Per sobre de tot: Unitat !!!

Shaudin Melgar

11.10.2017 | 16:54

És indignant la reacció d'Europa, però això que lleigeixo pertot arreu que el nostre govern ens ha enganyat no es pot acceptar. Potser es va equivocar, no ho sé, però el cas és que la declaració d'independència es va signar, no ho oblidem ni un moment. Quan ens convingui l'apliquem.

Teresina Fons

11.10.2017 | 16:53

No crec q ens haguem equivocat. Hem fet un últim intent, la comprovació definitiva de què es pot esperar del club dels estats. Prova realitzada, endavant les atxes

Adrià Arboix

11.10.2017 | 16:52

Ràpid de reflexos, Vicent. No badem. Totalment d'acord: "preparats i a punt per guanyar"

Ramon Perera

11.10.2017 | 16:51

La repressió de l'estat espanyol serà la mateixa que si ahir no s'haguessin suspès els efectes de la declaració d'independència, amb l'avantatge de que la comunitat internacional no podrà dir que els catalans no hem volgut dialogar.
Això en el benentès que el govern i el parlament activin la independència a temps.
Com espero que facin.
L'única força que tenen som nosaltres, la gent, i ja hem demostrat que no fallem i que lo que volem és justament la independència, sense adjectius substituïdors.

Josep Maria Miquel

11.10.2017 | 16:50

DI ja

Antoni Perello

11.10.2017 | 16:50

Totalment d'acord.
Repetiexo el que ja he dit: bon mestratge.

Victor Colomer 11.10.2017 | 16:46
Han enganyat a Puigdemont i ell ens ha enganyat a nosaltres. DUI ja!

Enric Emo 11.10.2017 | 16:45
Moltes gràcies Sr Partal. Acord total amb vosté.

Emili Llopart 11.10.2017 | 16:35
Anem cardats

Anna Linares 11.10.2017 | 16:32
La gent estem confusos, on són ara? Ha valgut la pena tants esforços? Qui s'ha equivocat?? Tristesa i frustració!

M. Àngels Juanmiquel 11.10.2017 | 16:32
Reconfortant i clarivident.

 Comparteix a Facebook

 Comparteix a Twitter

Rep les notícies de VilaWeb al teu correu

Subscriure-m'hi

Abrigos de Mujer 2017

Gran Variedad de Abrigos
de Mujer. ¡Descubre Ya la
Moda en Stileo.es!

Stileo.es

Agustí Alcoberro,
escollit nou vice-
president de l'ANC

No toqueu els nostres
mestres, no toqueu
les nostres escoles

La CUP exigeix a
Puigdemont que la
resposta a Rajoy sigui
la proclamació de la
independència

Un manifest de
membres del PDECat
demana d'aixecar la
suspensió de la
declaració

Junqueras fa costat a
Puigdemont per
complir el mandat de
l'1 d'octubre